

The Bible Series

ORIGINS & MEANING

with Amy Orr-Ewing

ORIGINI ȘI SEMNIFICAȚIE

De unde venim? E o întrebare pe care mulți dintre noi ne-o punem. Cine te cunoaște cu adevărat??

Originile sunt importante pentru noi. E important să răspundem și să ne gândim la întrebarea cine suntem și de unde venim.

Scenele de deschidere ale Bibliei ne oferă o poveste prin care putem explora originile noastre finale. Prima carte se numește Geneza.

Geneza înseamnă “începuturi”

Ne duce înapoi la începutul timpului și spune povestea despre cum era la început universul, cine suntem noi ca oameni și cum ne putem descoperi scopul în această lume complexă. De ce sunt aici? Pentru ce sunt toate acestea? Acesta e scopul meu? – aceste întrebări profund umane despre sensul și telul nostru au apărut foarte mult în izolare. Am fost zdruncinați în momentele noastre de viață și întrebări profunde au fost evocate în noi ca și cultura. Meditând la aceste secvențe de deschidere a Genezei ne putem situa viețile noastre mici, fragile într-o poveste mai mare, care este atât coerentă, cât și de durată. Geneza într-un anumit sens stabilește o poveste de fundal la întreaga noastră viață. Aceasta poveste sta la baza experiențelor și provocărilor de zi cu zi: locul de muncă, locul de odihnă și relaxare, familia și societatea, natura și cultura, nașterea și moartea.

“Potrivit Genezei, universul nu este un spațiu gol și rece, un accident nefericit sau o glumă bolnavă. Dacă urmărim istoria familiei noastre până la sursa ei, descoperim lucruri despre noi înșine și de unde venim; acestea satisfacându-ne dorința umană de a avea un sens.”

Dr. Andrew Ollerton - Biblia, o poveste care da sens vieții.

1. Creație și frumusețe

La început, Dumnezeu a creat...

Geneza 1:1 NIVUK

Gandeste-te un minut. Nu sunt acestea unele dintre cele mai controversate cuvinte ale Bibliei? Nu doar oamenii religioși cred în acele zile de știință???

Nu există un conflict fundamental între o abordare științifică și cineva care crede în Biblie???

Au existat mulți creștini devotați de-a lungul secolelor a căror credință a inspirat de fapt o întreprindere științifică precum Galileo, Kepler, Boyle, și Newton. Mai recent, un creștin pe nume Francis Collins a fost șeful Proiectului Genomului Uman și câștigător al Premiului Templeton 2020. El a concluzionat:

“Dumnezeul Bibliei este, de asemenea, Dumnezeuul genomului. El poate fi venerat în catedrală și în laborator”.

Francis Collins - șeful Proiectului Genomului Uman și câștigător al Premiului Templeton 2020
Când vine vorba de viață, universul și orice Știința ar trebui să fie în măsură să explice ce se întâmplă sau cum s-au întâmplat lucrurile. Dar cu toate acestea avem nevoie de filozofie sau ceva mai mult pentru a explora. De ce?

Geneza este mai mult despre „de ce?” decât despre „cum?”.... Într-un capitol scurt, în doar treizeci și unu de versete, Geneza surprinde scene epice ale întregului cosmos care se apropie de viața, de ființa. O frază simplă rezumă galaxiile și anii lumină:

„... a făcut și stelele.”

Geneza 1:16 NASB

În Biblie, sursa și centrul a tot ceea ce există este Dumnezeu.

La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul.

Geneza 1:1 NIVUK

Faptul că creștinii au la baza credința lor într-un Dumnezeu Creator este adesea motivul pentru care credincioșii sunt văzuți ca și iraționali. Acum, că avem știința, ne dăm seama că există un spațiu tot mai mic pentru Dumnezeu.

“Oamenii au devenit științifici pentru că se așteptau să vadă lege în natură și se așteptau la aceasta pentru că ei credeau într-un legiuitor.”

C. S. Lewis

Când ne uităm la ordinea și legea din univers vedem că există dovezi de inteligență?

O descoperire științifică recentă este că Big Bang-ul, și atât de departe cât putem vedea, planeta noastră este “fin acordată, reglată” pe viață.

Uneori ne place să credem că credincioșii religioși sunt singurii care cred lucruri extraordinare. Dar nu orice poziție de ateu, de agnostic sau de teist implică credința în unele lucruri extraordinare despre originile universului?

Cosmologii ne spun că acum 13,5 miliarde de ani universul era mai mic decât un bob de nisip, și că după aceea a urmat expansiunea rapidă a Big Bang-ului. Ei ne spun, de asemenea, că universul s-a format din anumite constante, datorită unor legi speciale ale naturii, și că dacă s-ar schimba oricare dintre ele universul nu ar fi capabil să susțină viața.

Indiferent de locul în care ne aflăm (ateu, agnostic, teist), noi toți credem lucruri extraordinare. Fie pentru că noi credem că Dumnezeu a creat universul - la început a fost Dumnezeu, sau credem că universul a apărut în existență cu legi cosmologice și constante atât de fin reglate pentru viață din nimic și prin intermediul a nimic.

Întrebarea este: ce are mai mult sens? Geneza ne spune aceasta. Dumnezeu plin în bunătate și cu o dragoste rațională, a existat dintotdeauna. El a făcut o lume rațională bună în care dragostea este posibilă.

Universul a început să existe și nu reflectă o cauză irațională, la întâmplare...

De fapt, se pare că Geneza se bazează pe existența universului în ordinea sa complexă, a realităților nevăzute, create - gândire, dragoste, limbaj, motiv de frumusețe, o realitate profundă a unei dimensiuni metafizice ale căror origini nu pot fi explicate prin șansă sau o

supraviețuire a mecanismului. Cel mai potrivit punct de vedere e prezența lui Dumnezeu în imagine.

Ordinea și frumusețea lumii arată spre Dumnezeu.

“Ordinea, forma, simetria și culoarea nu se întâmplă pur și simplu. Dacă vezi o grădină îngrijită, probabil e un grădinar. Dacă vă place o masă delicioasă, va fi un bucătar talentat care va lucra în spatele scenei, nu o explozie întâmplătoare în bucătărie.”

Dr. Andrew Ollerton

2. Identitatea umană și scopul

Frumusețea și ordinea lumii arată spre Dumnezeu, Steve a observat acest lucru. El a fost deschis și a zis: Dumnezeuule, dacă esti acolo descopera-Te și mie.

În Geneza, prima carte a Bibliei, autorul vorbește despre ființele umane create după chipul lui Dumnezeu.

Deci Dumnezeu a creat omul după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu, el i-a creat; bărbat și femeie el i-a creat.

Geneza 1:27 NIVUK

Credința creștină susține că există o “asemănare cu Dumnezeu” despre noi ca ființe umane – că viețile noastre sunt în esență valoroase pentru că purtăm imaginea divină. Fie că credem în Dumnezeu sau nu, oricine am fi, suntem creaturi de demnitate. Dacă acest lucru este adevărat, partea esențială care te face așa de unic are o sursă transcendentă. Valoarea voastră nu este imaginată sau inventată, este reală, este imaginea lui Dumnezeu în voi.

Conform Bibliei, originile noastre sunt un Dumnezeu iubitor.

“Omul este de nedescris, etern și incontestabil de prețios.”

13 Căci Tu mi ai întocmit rărunchii;
m ai țesut în pântecul mamei mele.

14 Îți mulțumesc că sunt o făptură atât de minunată
– minunate sunt lucrările Tale! –

Psalmul 139:13-14 NIVUK

Ființele umane sunt ființe glorioase, create într-un mod prețios. Noi nu suntem produsul proceselor aleatorii, imposibil de distins în valoare de noroi; noi am fost formați cu dragoste.

11 El a făcut toate lucrurile bune la timpul lor, a pus chiar și veșnicia în inimile lor, dar omul nu poate pricepe de la început până la sfârșit lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu.

Eclesiastul 03:11 NIVUK

3. Știm că ceva nu a mers bine.

Răspunsul Bibliei la întrebarea de ce experimentăm durerea, răul și suferința în această lume se bazează pe această afirmație esențială: că fiecare viață umană poartă imaginea lui Dumnezeu. Întrebarea evidentă este următoarea: dacă ființele umane au o asemenea valoare și demnitate, atunci de ce suntem supuși unei asemenea dureri și suferințe? Cum ar putea Dumnezeu să fie bun în a permite acest lucru? Durerea din lume nu pune sub semnul întrebării nu numai bunătatea lui Dumnezeu, ci și existența Lui?

Biblia vorbește în Geneza despre un Dumnezeu bun care creează o lume bună. Prima concluzie a creației este afirmatia:

... Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
Geneza 1 (repetat)

Geneza 2:15-17 NIVUK

Din moment ce Dumnezeu i-a făcut pe oameni să aibă capacitatea de a iubi, ei ar trebui, de asemenea, să aibă ocazia de a alege.
Pentru ca dragostea să existe, libertatea trebuie să existe. Pentru ca dragostea adevărată să fie posibilă, ea trebuie oferită și primită în mod liber.
Existența unui copac din care Adam și Eva au fost avertizați să nu mănânce înseamnă că au avut o alegere reală de făcut. În contextul unei relații iubitoare și armonioase, s-a stabilit o limită, astfel încât ei au avut capacitatea reală de a alege. Atât Adam, cât și Eva își exercită dreptul de a alege și de a mânca din fructul interzis.

Ideea prezentată este că, în calitate de ființe umane, am ales să facem răul, precum am ales să iubim. De aceea există nedreptate, întuneric, durere și suferință în această lume. Geneza descrie impactul alegerilor pe care le-am făcut asupra noastră, asupra altor oameni și asupra mediului de pe pământ. Primii oameni au ales să nu-L iubească pe Dumnezeu, ci să încerce să fie Dumnezeu. Să aibă autoritatea finală asupra a ceea ce este drept și a ceea ce este rău.

Pe măsură ce povestea Bibliei se desfășoară, există un sentiment progresiv de la Adam și Eva cu deciziile lor inițiale la impactul și consecințele mai largi ale mai multor momente de egoism care se răspândesc rapid până când efectele sunt resimțite de toată lumea, inclusiv de cei care nu sunt responsabili direct sau personal pentru o anumită decizie proastă. Cu alte cuvinte, alegerile morale au impact nu numai asupra noastră, ci și asupra altora și asupra însăși a universului.

Putem încerca să negăm realitatea acestui lucru, ceea ce Biblia numește păcat în viațile noastre ...

Dar trebuie să recunoaștem o caracteristică a întregii umanități – cu toții ne confruntăm cu egoismul și răul în viațile noastre. Aceste lucruri ne întrerup relațiile umane și în același timp rup relația noastră cu Dumnezeu. Putem încerca să negăm realitatea acestui fapt...

Putem încerca să negăm realitatea păcatului dar dacă suntem cinstiți, relatarea din Geneza 3 are sens, alegem dacă ne facem rău nouă înșine, altora, mediului și lui Dumnezeu.

Credința creștină înțelege întunericul și suferința ca venind în lume în urma unui rezultat direct al exercițiului nostru uman de alegere morală. Și astfel suferința este reală; mă doare. Și chiar doare pentru că suntem mai mult decât biochimie, nu suntem aici din greșeală. Viața umană are o sursă transcendentă, suntem purtători ai imaginii lui Dumnezeu și, într-un mod profund, simțim acest lucru în noi înșine și în alții, chiar și în cei pe care nu-i vom cunoaște niciodată intim – chiar dacă nu credem în Dumnezeu. Credința creștină înțelege că viața este prețioasă la un nivel suprem, iar asta înseamnă că va conta la cel mai profund nivel atunci când noi sau alții suntem în durere. Acest lucru ne-ar putea ajuta să înțelegem de ce experiența umană a durerii este atât de acută.

4. Speranța izbavirii

Biblia dezvăluie originile noastre finale, da sens vietii noastre, explica existenta frumosului, a infractiunii în lume.

Biblia ne spune că lumea nu a fost creata pentru ceea ce este acum , putem simți in interiorul nostru că am fost creați pentru ceva bun și frumos.

Geneza 3.15

Indignarea pe care noi, oamenii, o trăim în fața nedreptății, morții, bolilor sau violenței, e reala pentru că în mod inerent simțim că nu așa trebuie să fie lucrurile. Dar e cu adevarat rațional? Indignarea noastră are sens dacă suntem doar ființe materiale, fără origine transcendentă? Biblia nu ne dă doar explicații ,nu doar ne arata lucrurile așa cum sunt, ne ofera in acelasi timp speranta.

În cele din urmă, în centrul credinței creștine avem relația cu un Dumnezeu personal care nu este un sistem sau o mașină, ci un Tată iubitor. Un Dumnezeu care a intrat în această lume suferindă prin Isus Hristos, a suferit și a murit nu numai cu noi, ci și pentru noi. Relatarea Genezei 3 despre căderea femeii promite că într-o zi sămânța ei va zdrobi capul șarpelui. Femeia va da naștere celui care va zdrobi puterea păcatului și a morții. Într-o zi acest lucru a fost dus la indeplinire îndeplinite printr-o adolescentă numită Maria.

Mijlocul și sfârșitul Bibliei au de asemenea ceva să ne spună. În Evanghelia lui Ioan, Isus abordează direct problema morții:

Ioan 14: :1-4 NIVUK1Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine!
2În casa Tatălui Meu sunt multe lăcașuri. Dacă n ar fi așa, v aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. 3Iar dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua cu Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. 4Știți calea spre locul unde Mă duc Eu.

Chiar și procesul de moarte va fi însoțit de Isus, pentru oricine va avea încredere în El. Ce confort extraordinar pentru cei ce mor in dragostea Lui. Isus îi va însoți personal. Separarea este reală, dar o persoană pe moarte care are încredere în Isus nu va fi niciodată singură.

Am citit cuvintele lui Ioan 14 pe patul de moarte ale unor persoane în câteva ocazii, inclusiv unei tinere femei bolnave de cancer și unui copil bolnav în fază terminală și mama sa. În aceste momente, la sfârșitul vieții unei persoane am observat un sentiment electrizant de ceva mai mult. Poate fi destul de înfricoșător să ne dăm seama că finalitatea morții este aproape de noi. Dar a fost extraordinar de frumos să mă gândesc la Isus fiind cu prietena mea chiar în momentul morții, luând-o acasă dar fără a o lăsa singură nici măcar o secundă.

Sfârșitul Bibliei oferă o perspectivă mai mare asupra acestei întrebări dacă există vreo speranță. După cum am văzut, Geneza ne spune că lumea a fost făcută bună și lucrurile au mers prost. Noi, ființele umane, ne-am folosit capacitatea de a alege să aducem întunericul, tristețea, moartea, boala și pierderea în această lume. Dar în Apocalipsa, in ultima carte a Bibliei, Dumnezeu face o promisiune despre sfârșitul timpului,

Prin suferința lui Isus, El ne poate oferi răscumpărare, iertare, siguranță și comuniune cu El. Mângâierea, tăria și adevărul Său în luptele noastre și în durerea noastră ne îndreaptă spre un viitor plin de speranță; o casă cu El dincolo de mormânt unde putem fi cu El, mângâiați și iubiti ne putem bucura de eternitate dincolo de raza de acțiune a durerii. Există speranța

prezenței Sale cu noi în această lume suferindă și un viitor cu El dincolo de mormânt. El este doar la o rugăciune departe de fiecare dintre noi. În cuvintele lui Isus:

Apocalipsa 3:20 NIVUK

Iată, Eu stau la ușă și bat! Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine.

Mă întreb dacă simți vocea Lui vorbind personal cu tine? Poți să deschizi ușa vieții tale și să-L inviți înăuntru? De ce să nu ne rugăm să-L rugăm pe Isus să facă asta? Invită-l în viața ta. Fă un pas spre invitarea Lui în viața ta.

Doamne Isuse, vreau să primesc darul pe care mi-l oferi. Recunosc nevoia mea pentru acea iertare, că nu doar Adam și Eva au păcătuit în acea grădină, ci și eu am păcătuit. Iti cer iertare, prin sacrificiul lui Isus pe cruce, și mi-ar plăcea să vi în viața mea pentru a începe acea relație cerească cu Tine, care va dura în eternitate.

KINGSGATE